

15 500 personer fikk bosettingstillatelse i 2004

I alt 15 500 personer fikk innvilget tillatelse som gir rett til permanent opphold (bosettings-tillatelse) i landet.

Hvem fikk bosettingstillatelse?

I alt ti prosent av de som fikk bosettingstillatelse i 2004 var borgere fra Irak, ti prosent var fra Serbia og Montenegro og 8 prosent fra Somalia. De resterende 72 prosentene fordelte seg hovedsakelig på Pakistan, Russland, Iran, Afghanistan, Thailand og Bosnia-Hercegovina.

Flest kvinner

I overkant av 55 prosent av de som fikk bosettingstillatelse i 2004, var kvinner. Kjønnfordelingen var jevn blant borgere fra de tre største landene som har fått bosettingstillatelse. For Russland og Thailand lå andelen kvinner markert høyere enn for menn. For borgere fra Afghanistan var andelen menn noe høyere.

Alder

Rundt 28 prosent av de som fikk bosettingstillatelse i 2004, var under 18 år. Rundt halvparten av disse var jenter. Av alle under 18 år som fikk en bosettingstillatelse, var 1 200 født i Norge. Andelen barn i forhold til voksne var høyere blant borgere fra de tre største landene Irak, Serbia og Montenegro og Somalia enn for de andre landene. Av det totale antallet personer som var under 18 år, kom 45 prosent fra Irak, Serbia og Montenegro og Somalia.

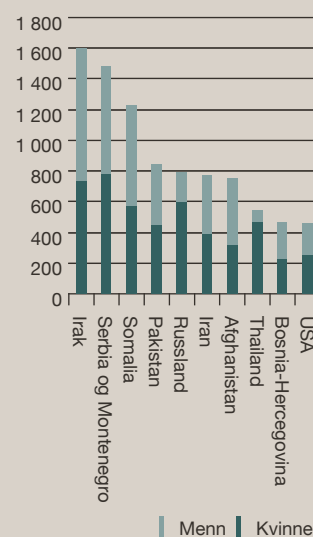
Barn som har fått bosettingstillatelse gjennom adopsjon, utgjorde 4 prosent av personene under 18 år som fikk bosettingstillatelse. De fleste av disse kom fra Sør-Korea, Thailand og Filippinene.

Politiet innvilger flest bosettingstillatelser

Av alle bosettingstillatelsene i 2004 innvilget politiet 13 300, noe som tilsvarer 86 prosent. Resten av tillatelsene ble gitt av UDI. De fleste bosettingstillatelsene ble utstedt i politidistrikter som omfatter de store byene i Sør-Norge: Bergen, Stavanger og Kristiansand. I alt 27 prosent av tillatelsene gitt av politiet ble utstedt i Oslo-området.

For å få bosettingstillatelse (permanent oppholdstillatelse) i Norge må man ha bodd sammenhengende i landet i tre år med en oppholds- eller arbeidstillatelse som er gitt med sikte på varig opphold. Dette omfatter blant annet personer som har fått innvilget asyl, opphold av andre beskyttelsesgrunner eller på humanitært grunnlag, opphold for familieinnvandring og arbeidstillatelse som spesialist. Med sammenhengende botid menes at en ikke kan ha oppholdt seg utenfor Norge i mer enn sju måneder sammenlagt i løpet av disse tre årene. En bosettingstillatelse er ikke tidsbegrenset og trenger ikke fornyes. Selv om grunnlaget for den opprinnelige tillatelsen faller bort, for eksempel gjennom skilsmisse eller arbeidsledighet, mister man den ikke. Man kan imidlertid miste bosettingstillatelsen dersom man oppholder seg sammenhengende utenfor Norge i mer enn to år. Bosettingstillatelse må ikke forveksles med arbeidet med bosetting av flyktninger i norske kommuner, jf. side 14.

Bosettingstillatelser fordelt på ti største land og kjønn. 2004

Andre innvandringstillatelser

Andre innvandringstillatelser

Noen få tillatelser blir gitt på annet grunnlag enn de fire hovedgruppene av innvandringstillatelser som blir gitt til flyktninger, familieinnvandrede, arbeidsinnvandrede og personer som skal ta utdanning. Noen av tillatelsene som blir gitt på annet grunnlag, kan danne grunnlag for senere permanent bosettingstillatelse, mens andre er midlertidige tillatelser. I 2004 ble det gitt litt over 300 nye slike tillatelser.

Den største gruppen blant disse var tillatelser som ble gitt på grunnlag av sterke menneskelige hensyn eller særlig tilknytning til Norge, til sammen 160 tillatelser. Dette kan for eksempel være personer fra Kolahalvøya av norsk opphav, og kvinner som har kommet på en familieinnvandringstillatelse, som er blitt mishandlet i ekteskapet og får opphold selv om ekteskapet har opphørt.